

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: KANTATE VED INDUSTRI-OG LANDBRUGS-UDSTILLINGEN I NAKSKOV I SEPTEMBER 1898

Citation: Claussen, Sophus: "KANTATE VED INDUSTRI-OG LANDBRUGS-UDSTILLINGEN I NAKSKOV I SEPTEMBER 1898", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens lyrik* :, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 69. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen11val-shoot-workid611114/facsimile.pdf> (tilgået 12. maj 2021)

Anvendt udgave: Sophus Claussens lyrik :

KANTATE

VED INDUSTRI- OG LANDBRUGS-UDSTILLINGEN I NAKSKOV I SEPTEMBER 1898

I

Rejst er nu Hallen med Bjælker og Tag. Lad bredes det
bølgende Banner
og sprede for Vinden med festlige Slag den Fryd, som i
Hjærterne lander.
De Tanker, som før laa i Puppe og Svøb, fra Mulmet mod
Lyset er fløjne.
Saa giver vi Ønskerne Vinge og Løb saa længe, som nogen
vil øjne.

Sprud kun, I Tanker, lys op da, I Smil! – saa Frygten staar
ene tilbage.
Vi kender vel Træthed fra Hverdagens Il, den Tvivl, som er
Allemands Plage,
men sad den i Skyggen bag Værkstedets Væg og spandt
sine Edderkoptraade –
ryst Haaret fra Panden, stryg Støvet af Skæg. For Lykken
vil Guderne raade.

II

Derude fra Næsset,
hvor Viben bygger,
hvor skumhvide Maager
flakker over Fjord,
hvor Fiskeren plasker
med Aare og Ror
og sanker i Nettet
en sprællende Høst til vort Bord –

Derinde fra Egnen,
hvor Ploven bider
med blankslebne Tænder
Løllands mørke Jord,
mens Pløjeren stemmer
sin Fod i dens Spor –
hvor Landsbye tættes
og Pile ved Vejene gror –

Fra Udby og Plovjord
fra Kyst- og Skovjord
med Vogngny de gæster
Nakskovs kendte Bro.
Og nu skal det prøves,
da Korn er i Lo,
hvad Damphjulet virker,
og hvo der kan Hestene sko.

Se, Købstanden hejser
sit Flag som fordum,
da modige Bymænd
mødte Svenskens Hast.
I Tidernes Stormflod,
naar Digerne brast,
der kendtes en Slægt,
som med Hænder og Tænder holdt fast.

III

Dit Værktøj fat! Dit Værktøj fat! Sæt alle Hjul i Gang.
Det bliver altfor tidlig Nat, var Dagen nok saa lang.
Et Borgerskab med hærdet Hud stod her bag Byens Vold,
og Klokker klemte, der faldt Skud, som gjorde Fjenden kold
Lad Handelsgud fra Byens Tegl nu gaa paa vinget Saal
med Skib, som fører Fragt og Sejl mod unge, gyldne Maal.

Bryd Muren ned! Luk Favnen op! Det er den nye Tid,
der nærmer sig fra Land og Sø ad hundred Veje hid.
Den nye Tid – det er en Gæst med Stridbarhed i Sind,
men Vinden, som har blæst den hid, det er en gunstig Vind.
Saa strid, hvor Eders Fædre stred, at denne Plet bestaar
som Kampplads og som Arnested endnu i tusind Aar.

IV

Jeg lover for den Bonde,
der vaagner karsk paa Krop
og pløjer af sin Ager
det grove Rugbrød op.
Jeg lover for Mielet i Kværnen,
naar Møllehjulene knager . . .
mens Dugdraaben kysser Solen,
som hele Verden bager.

Jeg lover for den Købstad,
der vaagner vel ved Mod
med tusind travle Hænder
til Dagens Røg og Sod.
Blandt snurrende Axer og Remmer,
der fødes Tanker saa kække,
at man vil dø paa et Hjul
eller vil Solhjulet række.

V

Nu vil vi standse den tonende Strøm og kalde et Billed tilbage:
da Byen laa hen som en Midsommerdrøm med Sol over
Stene og Tage.
I Kirkemur-Skyggen gik Børnenes Leg, og Fartøjer skvulped
i Havnen,
mens Bølgerne tyst imod Bolværket steg med slumrende
Lykke i Favnen.

Rigdom her gemmes. Her blunder en Skat. Men hvem kan
den hæve og nævne?
Den straal fra Dybet en maaneklar Nat, hvor frem vi med
Baadene stævne.
Og Døgnet var aldrig saa mørkt og forladt – den styrked
din Haand og din Evne.
Den dufter fra Kornet, den synger fra Krat, den skinner fra
Skyernes Revne.

Sundhed og Lykke – saa hedder en Høst, som voxer trods
skiftende Sole.
Den spirer ved Hverdagens rolige Bryst og pryder en
tarvelig Kjole.
Lad Storstæder lokke med stærkere Lyst, med Blomster, som
hurtig forødes!
I ejer ved Hverdagens graalige Kyst den Ro, hvor det Store
kan fødes.